

Nem kell mindent bekajálni, amit apádék mondanak, Zsoltikám, bírja az én búrámat mindenki. Mondjuk apád nem, de az más kérdés. Patkányokkal nem törődöm, tudod? Amúgy hagyjuk, szarok az egészre, régen volt, meg nem is akarok ezzel indítani, érted, iksz

éve nem látlak, aztán apádat szidom egyből. Szóval boldog szülinapot. Tizen-nyolc, mi? Elviszlek kurvázni. Leszopnak minket egymás mellett, hát be le-

het ennél faszábban pótolni az elvesztegetett éveket? Viccelek, na. De tényleg elviszlek, ha akarod. És? Az nem megcsalás. Húst, kilóra, nem tanította apád? Oké, ha nem, nem. Csak akkor találj ki, mi legyen. Bárhova, persze. Tudod mit? Elviszlek a Zegnába. Felöltöztetlek, mert ez nem állapot. Kínai farmer, szakadt tornacipő, mint egy kibaszott csöves, komolyan. Mi ez a póló, H&M? Apád fia vagy, látszik. Na, tipli, hívok taxit.

A Bajcsy-Andrássy sarkára. De nyomja meg rendesen, mert dolgunk van. A séróm rendben, Zsoltikám? Mit is kérdeztél az előbb? Hát van egy-két cég a nevemen, aztán abból. Apád nem mondta, mi? Szánalmas. Mondjuk van mire irigykednie. Egész életében csóró, én meg akkorákat akasztok, amekkorákat akarok. Persze ez is tud para lenni, egy pillanat alatt el lehet szállni a sikertől, érted, jön a friss jogászdiplomás alfahím, benyalja magát valami zsíros pozícióba, ebédeltget ügyfelekkel, felvesz havi iksz milliót, utána meg fingja nincs, mit kezdjen a lóvéval, mert egyrészt hiányzik belőle az érzék és a mentalitás, hogy kultúrember módjára elverje, másrészt megkattan tőle. Szevasz, csá, vége. Volt egy bankár haverom, évekig jártunk vadászni, mondta egyszer, kipróbálna valami újat, hát elvittem Namíbiába antilopra. Este gurulunk vissza a hotelba, egyszer csak megszólal mellettem, azt mondja, te Lehmann, szerinted mennyiért lehetne elintézni, hogy lőhessünk a négerekre? Na, mondom, fasza, ennek is annyi. Múltkor összefutottunk az utcán, olyan bűdös volt, majdnem elhánytam magam. Otthagyta a bankot, most intenzív önismereti tréningként reklámozott orgiákat rendez, mert baszás közben vissza lehet jutni az előző életünkbe. Fasza, mi? És akkor nekem mondja Laura, hogy szar ember vagyok. Nekem, érted? Amikor ilyenek vannak. De nem érdekel, tudod? Nem szabad törődni vele, mit mondanak mások, ezt jól jegyezd meg.

És te? A gimiben már végeztél, nem? Az fasza. Versek, mi? Komoly dolog. Leülsz otthon a papír elé, aztán így... Ja, aha, világos. Apád is ezt csinálta folyton, nonstop anyaggyűjtés. Bármilyen történet, az filmanyag. Minden egyes kibaszott pillanat. De ilyenek, érted, hogy nagyanyád temetése. Lehetett kábé tizenöt, max tizenhat. Ácsorogtunk nagyapáddal a sírok közt, két

Bíró Zsombor Aurél 55

NYERSANYAG

drabális csávó cipelte a koporsót, félúton elejtették, csak úgy döngött alatta a föld, a rokonok kussban toporogtak. Aztán nem bírták felemelni, kurvaanyáztak, meg minden. De én apáddal voltam elfoglalva, mert végig mellettem bólogatott. Mondom neki, mit csinálsz? Erre odahajol a fülembe, és

56 azt feleli, csak elgondolkozott, milyen szuper jelenet lehetne ebből, két távoli shot, meg egy közeli, képzeljem el, beszürkül a színskála, rángatja a fekete kabátokat a szél, érzékeny, mégis humoros ábrázolása a halálnak. Szóval érted, Zsoltikám, ha ő volt mondjuk tizenöt, akkor én tizenhárom, de már ott erősen kezdett érní a jobbgyenes, amit húsz évvel később be is vittem neki.

Pedig hányszor kihúztam a szarból! Nem mondta, mi? Hátba szúr, évekig eltölt tőlem, de azt nem tartja fontosnak elmesélni, kitől kapott lövét az első filmjére. Keress rá nyugodtan. Nem az államtól, annyit elárulok. És akkor nekem mondja Laura, hogy szar vagyok. Konkrétan így mondta, tudod? Szar, önző. Meg előtte, hogy nem bír velem egy légtérben lenni, annyira bűzlöm, azért alszik a másik emeleten. Én, érted? Gyere, szagolj meg. Komolyan. Na? Ugye. Hát hogy lennék bűdös, parfüm-értékesítéssel kezdtem az életem! Ez a picsa meg azt mondja, cefreszagom van, vagy nem is tudja, hogy fogalmazzon, mintha gőzölögne a bőrömből a pia, és keveredne vele az izzadság. Olyan, mint a földön megrohadt gyümölcs, végül erre jutott. Fasz, mi? De már nem érdekel. Apád is olyan filmet csinál rólam, amilyet akar. A séróm rendben van, ugye? Nem fújta szét a huzat?

Álljon féltre, kiszállunk. Gyere, whisky, mielőtt bemegyünk? Első szabály: mindig legyen belső zseb a zakón a laposüvegnek. Na, válassz egyet, lássuk, menthető-e az izlésed. Gyenge. Nézd a hasítékot a hátán. Nem ott kéne legyen, hanem a zakó oldalán, mert így középen úgy néz ki, mintha a seggvonalad meghosszabbítása lenne. Ezt próbáld fel, ez fasza. Ne égess, bazmeg, nehogy begombold az alsót. Háromgombost meg soha nem veszel fel, érted? Ezeket jegyzed meg, apádtól ilyet nem tanulsz. Semmit nem tud az életről, ezért mondom, igazából tökmindegy, megcsinálja-e rólam a filmet. Úgyis elbassza. C&A-s inget ad majd a főszereplőre, a Pull & Bear-ből turkál neki nadrágot, semmi köze nem lesz az egésznek a valósághoz. Mi? Mit nem értesz? Azért tiltott el minket, tudod. Ez komoly? A film miatt, amit rólam írt. Az orrát is azért törtem be. Most már szarok az egészre, érted, de akkor... Mindegy, ezer éve volt, hagyjuk. Azzal törődj inkább, milyen inget akarsz. Fehéret, persze. De azért ez durva, azt hittem, legalább ennyit elmesélt. A gallerra figyelj, olyan legyen, mint az enyémmé, angol szabású. Igazi patkány, mondtam én. A nadrágot meg nem kell túllihegni, egyszerű szabás, négy zseb, szevasz. Keresztapád férfit varázsolt belőled, mi? Még kell egy Jaeger-LeCoultre vagy egy Rolex, de azt majd máskor. Na, tipli, fizess, itt vannak a kártyáim.

Menjünk gyalog, gyere. A Kioskba. Valami faszább helyre akartalak vinni, amúgy is ritkán vacsorázom tíz alatt, de az Onyxban vagy a Pomo D'Oroban túl nagy a pörgés, nem lehet felszedni a pincérnőket. Hogyne kérdezhetnél, Zsoltikám. Tudja a faszom. Magyarázott a kurvákról meg a piáról, de kamu az egész, csak talált egy csávót, aki még nálam is jobb helyre jár nyaralni. Mindig van nagyobb hal, érted. De én már leszarom. Bögött nekem, hogy évekig csaltam, meg mit tudom én, mondom, ide figyelj, Laura, megbaszom őket, fizetek, szevasz. Nem veszek nekik balatoni nyaralót, nem ruccanak ki velük Thaiföldre. Hol a megcsalás? Húsz éve ugyanezzel a dumával szedtem fel, érted, mondtam neki, én a szabadság híve vagyok, szórakozzunk jól, ez a lényeg, nem akarom pórázon tartani, ha szeretjük egymást, az apró részletek úgyse számítanak, meg ilyenek. Akkor elolvadt tőle, hú, milyen kibaszott romantikus. Most meg ugyanezt mondom, és szar ember vagyok. Fasza, mi? De nem érdekel, elhiszed? Tényleg nem.

Na, ide jöttünk, ez a resti. Whisky, mielőtt bemegyünk? Igen, két fő, Lehmann néven. Gyere, ülj az ablakhoz, Zsoltikám. Hát boldog szülinapot. Még mindig elvihetlek kurvázni. Én felszedem azt a vörös pincérnőt ott jobbra, de téged összehozhatlak Brigivel. Az is vörös. Egynyolcvan, kerek segg, hosszú lábak. Bírod a vörösöket? Sokat puffázik, de más baj nincs vele. Én vagyok a mániája, érted? Ilyeneket magyaráz nonstop, hogy tőlem akar gyereket, mert nekem tökéletesek a génjeim. Egyszer megszólalt baszás közben, azt mondja, szívesen odaköltözik hozzám, ha akarom. Nem akartam. Aztán ellopta a másfél milliós Chopard karórámat, attól kicsit bepöccentem. Gondoltam, legközelebb rákérdezek, és ha letagadja, megfojtom, vagy valami, csak végül... Na, itt jön a vörös.

Ha én előre tudom, hogy ilyen gyönyörű hölgyek dolgoznak a Kioskban, mint te, akkor minden este itt vacsorázom! Tegeződjünk, kérlek. Lehmann Dániel. Ő meg a keresztfiam, aki kér egy vodkaszódát, plusz egy pohárral a legdrágább száraz vörösből. A nevedet megtudhatjuk? Gyönyörű. Pont olyan gyönyörű, mint te. Két ökörszálylevest, légy szíves, aztán nekem a báránygerincet, a keresztfiamnak meg... Ne égessél, Zsoltikám, rántott húst eszel otthon, oké? Szarvasgombás rizottót szeretne. Ennyi. Várj, elfelejtetted megadni a telefonszámod. Akkor majd a desszertnél visszatérünk rá!

Kéreti magát, de meglesz. Nem hiszed? Mindjárt hozza a levest, akkor meglátja az Aston Martin kulcsát az asztalon, aztán gyorsan kikeres Facebookon, és miközben végigpörgeti a Rómában, Shanghai-ban, Buenos Airesben készült szelfiket, rájön, hogy nem is lenne olyan szar dolog kúrni. Bármibe fogadok. Oké, állom, fogadjunk. Fasza srác lett belőled, Zsoltikám. Régen kis pöcsfej voltál, apád kinyalta a segged, ha megcsikiztelek, azért

rinyáltál, ha elpicsáztalak egyérintőben, azért. Még tízévesen is vagdostad magad a földhöz, röhejes volt. De fasza srác lettél, tényleg. Csak ezt a szarakodást a versekkel, ezt még ki kell nőni.

58 Komoly dolog a faszom. Egy Volvo S90 saját zsebből, az komoly dolog. Csak nem akartam ezzel indítani. Versek, bazmeg. Apád is nyomta nonstop ezeket a faszágokat. Leképezni a valóságot, meg mit tudom én. Ő csak ábrázol, ez volt a mániája. Ő az objektív kamera. Mondom, fasza, de kít érdekel? Tudod, mi a valóság, Zsoltikám? Amikor a pszichiátrián beraknak szobatársnak egy csajhoz, aki azt képzei, hogy V. Károly várát védi az angolok ellen a százéves háborúban. Konkrét csatákat lenyomott, érted? Vágta, szeletelte a levegőt, éjszakákon át élezte a láthatatlan alabárdját. Néha meglőtték, akkor elterült, hoznom kellett neki kötszert, addig nem hagyta abba az ordítózást. Sose fürdött, amilyen szaga volt, te, olyat én még nem basztam. Mindig véresre karmolta a vállát, azt mondta, oda fúródott a nyílvszű, áldott legyen az Úr neve, hogy ki is jött a túloldal, mert így könnyebb kihúzni. Na, hát ez a valóság, nem gondolod?

Mit mereszted a szemed, hozzák a kaját? Ne haragudjon, rossz asztalhoz jött. De, igen, két ökörszályleves. Rendes étteremben egy asztalhoz egy pincér tartozik, tudja? Látod, Zsoltikám, mondtam, szar hely ez. Baszok rá, együnk. Dehogy kérte a nő! Nem nyertél, meg fogja adni a számát, meglátod. Mindjárt odamegyek, és megkérem, tippelje meg a fizumat. Miért számítana, hány éves vagyok? A férfi annyi idő, amennyi a nője, ezt se tanította apád? Odamegyek, tippel valamit, én meg rávágom: nem talált, édesem, mert én döntöttem el, mennyi a fizum. Ilyen egyszerű. Te is nyomhatnád így. Betollak valami fasza pozícióba, melózgatsz kicsit, aztán kúrhatasz minden este más nőt. Jobban járnál velem, hidd el, apádtól csak azt tudod megtanulni, hogyan kell más faszával verni a csalánt. Mindegyik filmjét mások életéből csórta össze. Nem hiszed? Akkor elmondok neked most valamit. Megbízhatok benned, ugye? Én kértem, hogy írja meg rólam azt a filmet. Fingom nincs, miért. Unatkoztam, mit tudom én. Ez akkor volt, amikor Laura miatt abba kellett hagynom az ivást. Apád tudott rólam mindent, gondoltam, csináljon végre egy fasza filmet. Persze igazából nem hagytam abba. Az elvonóra is csak azért mentem be, mert Laura azt mondta, különben lelép.

Mindegy, a lényeg, hogy apád fél év alatt összedobta a sztorit. Kinyitom a forgatókönyvet, nézem, első oldal, anyánk temetése. Mondom, fasza. Töltök egy pohár Barbarescot, leülök a kanapéra, felteszem a szemüveget. Tudod miről szól a jelenet? Hogy elbaszom a temetést, mert a hasamat marcolászom végig, és neki rám kell figyelnie anyánk helyett. Alapból, milyen film ez? Ki a faszom akarná megnézni? Plusz az is szánalmas, ahogy lefest, érted, azt írja, a főszereplő túlsúlyos, közben mindig ő volt a dagadt kettőnk közül. Meg ragyásnak sem engem csúfoltak a suliban. A bátyám mellett

nyüszítetek, ilyeneket ír, meg hogy csorog az izzadság a homlokomon az erőlködéstől, mert fél órával azelőtt hülyére zabáltam magam a szomszéd telekről átpotyogó szilvával. Vicc, bazmeg. Ettem vagy hármat. Max ötöt. Honnan kellett volna tudnom tízévesen, hogy azért estek a földre, mert már félig rohadtak?

59

De ami a legdurvább, hogy ezekről a dolgokról soha senki nem tudott. A temetést még Laurának se mondtam el. Egyedül apád emlékezett rá, hát a jelenet végén kimentem a teraszra, gondoltam, megcsörgetem, mi a faszt képzél. Megkeresem a számát, kicsöng, nem veszi fel. Másodjára ki-nyom. Megyek vissza, de be se csukom a teraszajtót, Laura máris nekem ugrik. Csapkodja a mellkasom a forgatókönyvvel, és rikácsol, hogy micsoda mocsok vagyok, meg mit tudom én. Persze fingom nincs, mi van, érted, állok, mint egy fasz, aztán végre elkezdi szajkózni, hogy így volt, ugye, mint a filmben, látom rajtad, ne hazudj. Tökmindegy volt, mit mondok, le akart lépni már. Ez a balhé pont fasza volt ürügynek. Meg hát azt se tudtam, mit tagadok, érted, vagyis kábé sejtettem, melyik titkomat írta még meg apád, csak nem bírtam elhinni. Úgy voltam vele, tudod, hogy hátha mégse. Mert ugye ő az objektív kamera. Ő nem ítélkezik, csak ábrázol.

Hát, Zsoltikám, olyan faszán ábrázolta a két hetemet a pszichiátrián, mintha ott lett volna. Csak nekem négy hónapot kellett volna bent töltenem, mert ennyit mondott a csávó, akihez Laura elrángatott. És abból a négy hónapból én három és felet elvadásztam Namíbiában. Erről is csak apád tudott, ő foglalta a hotelt, ő vitt ki Ferihegyre, ő hozott be. Aztán ki tudja, érted, simán lehet, hogy Laura bekajálta volna, amit összekamuztam, ha nincs a kurva forgatókönyv. Szerinted azt milyen volt olvasni? Ezt is elfelejtette elmesélni, mi? Azt meg a filmből felejtette ki, amikor a főszereplő kilobbizik egy díjat a csóró, tehetségtelen bátyjának, nehogy éhen döggöljön, mert az egója miatt nem hajlandó el-menni reklámokat forgatni. Ezek a jelenetek kimaradtak, pedig van belőlük pár. De Namíbia, az belefért, arra nem sajnálta az oldalakat. Szerinted azt milyen volt olvasni? Miközben Laura pakolt. Hát, olyan... Érted, mint... Mindegy, szarok rá. Magasról, az egészre. Azt mondd meg inkább, rendben van-e a séróm, mert megyek, kifizetem a vacsorát, és begyűjtöm azt a telefonszámot.

Hol voltál, huzozni? Persze, hogy megadta. Azt mondta, még dolgozik, később hívjam. Nem hiszed? Megmutassam? Na, azért. Fasza srác lettél, Zsoltikám. Látszik rajtad, nem leszel soha akkora patkány, mint apád. Felug-rassz hozzá? Iszunk még valamit. Vagy egyél desszertet, a crème brûlée nem vesztes. Aludhatsz is nálam, nagy a kecó, kapsz saját emeletet. Ja, oké. A nődet is hozhatnád, de mindegy. Soha ne visszakozz, érted? Azt mondod, nem, szevasz. Na, tipli, hívjál taxit.

Engem vigyen a Vérhalom térre, a keresztfiamat meg majd a harmadik területbe, kinn lakik Csillaghegyen. Tuti nem alszol nálam? Ne kérj bocsánatot, megmondtam! Brigit is csak azért nem büntettem meg a másfél milliós Chopard miatt, mert nem könyörgött bocsánatért. Lenyúlta, eltűnt 60 hónapokig, aztán egyszer csak felbukkant, és visszaadta. Hibát követett el, ennyit mondott. Tök magától, érted? Kár, hogy nem alszol nálam, Zsoltikám, bírom a búrát, tudod? Apádnak meg üzenem, hogy... Mindegy, leszarom. A séróm rendben van? Büdös se vagyok, ugye? Mert megcsörgetem Brigit, jöjjön át. Ja, igen, a pincérnő. Igazad van, őt is hívhatnám. Megadta a számát, mondom, itt van a telefonomban. De most nincs kedvem hozzá.

